

Bilag 2.

Toftlund, den 29. marts 1954.

Til folketingsudvalget, der behandler forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje af 11. april 1916.

I anledning af at den konstituerede dommer i Nørre Rangstrup og Hviding herreder, hr. dommer Friis Jespersen, Rødding, uopfordret af folketingsudvalget, der behandler ovennævnte lovforslag, har tilstillet dette en udtalelse om forskellige spørgsmål, der knytter sig til den foreslåede sammenlægning af dommerembederne i Toftlund og Rødding, set fra hans synspunkt, skal jeg tillade mig at bemærke følgende:

Det må betegnes som ret usædvanligt, at en embedsmand, uden dertil at være opfordret, fremsætter udtalelser til lovgivningsmagten i et spørgsmål af vital interesse for den befolkning, blandt hvilken han har sin gerning, tilsigtende at få truffet en afgørelse til ulempe for befolkningen og til fremme af egne interesser.

Det er med forbavselse, at jeg læser, at dommeren hævder, at der højst er 2-3 timers dagligt arbejde til en dommer ved embedet her. Den tidligere dommer har overfor mig udtalt, at hans arbejdstid her var den samme, som han har i sit nye embede i Aabenraa.

I betragtning af det påståede lidet tidkrævende arbejde er det mærkeligt, at dette ikke giver sig udtryk i en hurtigere ekspedition af sagerne end ved langt større embeder.

Dommer Friis Jespersen mener, at en dommer, der af særlige grunde foretrækker at blive ved et lille embede, i nogen grad vil gå i stå. Jeg vil i den anledning påpege, at den første dommer efter genforeningen ved embedet i Toftlund — dommer Hind — forblev i embedet til sin død i 1945. Han blev anset for en af de mest fremragende jurister i Sønderjylland, og han kunne utvivlsomt, om han havde ønsket det, have opnået langt større stillinger. Han gik op i sin

embedsgerning og interesserede sig levende for genforeningsarbejdet og de nationale problemer, og han nød stor anseelse også udenfor retskredsen. På baggrund heraf synes dommer Friis Jespersens foran citerede udtalelse temmelig malplaceret.

Når dommer Friis Jespersen udtaler, at det ved sammenlægningen af embederne ikke vil være nødvendigt at oprette en dommerfuldmægtigstilling i Toftlund, så forudsætter det, at antallet af fogedforretninger og skiftesager skal falde meget betydeligt, hvad der ikke er udsigt til, tværtimod. Som forholdene nu er, vil det i hvert fald være uforsvarligt at sammenlægge embederne uden at oprette en dommerfuldmægtigstilling i Toftlund. Den årlige udgift vil som tidligere påvist blive ca. 12 000 kr.

Dommeren anfører, at den årlige udgift til kørepenge kun vil andrage ca. 2 000 kr. Medmindre dette skal ses som et afkald på de dommeren tilkommende kørepenge, er det urigtigt. Dommeren har skriftligt meddelt sagførerne i Toftlund, at han træffes ved embedet her hver tirsdag, fredag og lørdag. Afstanden frem og tilbage til Rødding er 44 km, der betales med 47 øre pr. km. Dette giver hver uge 62 kr., hvortil kommer timepenge 1 kr. 16 øre pr. time eller 31 kr. 32 øre pr. uge. Dette vil ialt andrage ca. 4 700 kr. årligt. Når dommeren henviser til, at han i tiden fra 1. september 1953 til 28. februar d. å. kun har modtaget 1 356 kr. i kørepenge, glemmer han at oplyse, at han har holdt 4 ugers sommerferie i jagttiden, hvortil kommer ca. 14 dages juleferie. Endvidere er timepengene formentlig ikke medtaget i opgørelsen.

Det er beklageligt, at en dommer til